

РЕШЕНИЕ

№ 7575

гр. София, 04.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в публично заседание на 18.11.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Даниела Иванова, като разгледа дело номер **7234** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.268 от ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма] срещу Решение №ПИИ -125/19.06.2013г. на Директора на ТД на НАП [населено място], с което е оставена без уважение жалбата на дружеството срещу отказ на публичния изпълнител изх. № 0536-000006/30.05.2013г. за прекратяване на изпълнителното дело №536/2013г. по описа на ТД [населено място], офис П..

По съображения за незаконосъобразност жалбоподателят моли за отмяна на решението. Навежда доводи, че отказът на публичния изпълнител да прекрати образуваното производство е неправилен и немотивиран. Цялата процедура по установяване на административното нарушение и налагането на съответното наказание за него се осъществява по реда на ЗАНН, а не на ДОПК. ДОПК намира приложение единствено по отношение процедурата по събиране на глобите и имуществените санкции, но не и по отношение на давността за приложение на наложеното наказание, който въпрос е уреден в чл.82, ал.1 и сл. от ЗАНН.

В съдебно заседание жалбоподателят чрез адвокат С. поддържа жалбата си.

Ответникът оспорва жалбата и моли решението да бъде потвърдено.

Софийска градска прокуратура не изразява становище.

Административен съд София - град, I АО, 11 с-в след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Въз основа на влязло в сила наказателно постановление №0253/23.12.2009г. на Председателя на Комисията за регулиране на съобщенията, потвърдено с решение по адм. д. №4406/2010г., 4 с-в по описа на А. срещу жалбоподателя [фирма] е образувано изпълнително производство №536/2013г. по описа на ТД [населено място] на НАП, офис П.. Въз основа на образуваното производство за събиране на наложената с наказателното постановление имуществена санкция до дружеството е изпратено Съобщение за доброволно изпълнение с изх. № 0536-00002/01.04.2013г., с което публичният изпълнител кани за бъде заплатена доброволно наложената с НП имуществена санкция в размер на 5000лв., ведно с лихвата за забава в размер на 1288,73лв. В срока за доброволно изпълнение [фирма] отправя молба до публичния изпълнител да прекрати образуваното изпълнително производство, поради изтичането на предвидения в чл. 82, ал.1, б.А и следващите от ЗАНН давностен срок, касаещ приложението на наложеното административно наказание. Публичният изпълнител с писмо изх. № 0536-000006/30.05.2013г. е отказал да прекрати производството, като е изложил мотиви за липса на погасителна давност по отношение на публичното задължение. С Решение ПИ-125/19.06.2013г. на Директора на ТД на НАП С. жалбата срещу отказа на публичния изпълнител да прекрати изпълнително дело № 536/2013г. е оставена без уважение. В Решението са развити мотиви, че в ЗАНН, който се явява специален закон по отношение на ДОПК е предвиден по-кратък давностен срок за погасяване на вземанията за наложена по реда на същия закон глоба. В ЗАНН по отношение на имуществената санкция не е предвиден изрично регламент относно давността и поради това следва да се приеме, че давността за имуществените санкции се подчинява на общия режим на давността на публичните вземания по ДОПК, включително нейното спиране и прекъсване.

При така установените факти, Административен съд София – град, I-во АО 11 с-в, обосновава следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена от надлежна страна. Приема се, че е подадена в срок, тъй като няма данни за датата на връчване на оспореното решение, срещу подлежащ на обжалване валиден административен акт. Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 162, ал.2, т.7 от ДОПК, вземанията по влезли в сила наказателни постановления са публични. По силата на чл. 171, ал.1 от ДОПК публичните вземания се погасяват с изтичането на 5-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, освен ако в закон е предвиден по-кратък срок. В конкретния случай в чл. 82, ал.1, б. „а” от ЗАНН е предвидено, че административното наказание не се изпълнява, ако са изтекли две години, когато наложеното наказание е глоба. Действително цитираната нормата предвижда погасителна давност единствено по отношение на глобата, но следва да се приеме, че касае и наложените на юридическите лица имуществени санкции на основание чл. 83 от ЗАНН, тъй като имуществената санкция не е определена в чл. 13 от З. като отделен вид административно наказание от една страна и от друга - единствената разлика между имуществената санкция и глобата е от гледна точка на субекта, чиято административнонаказателна отговорност се ангажира. Поради това, липсата на изрично посочване на имуществената санкция в нормата на чл. 82, ал.1, б”а” от ЗАНН, която урежда погасителна давност за изпълнение на предвидените в чл.13 от ЗАНН

административни наказания, следва да бъде преодоляно съгласно чл. 46, ал. 2 от ЗНА, като се приеме, че установената давност за глобата е приложима и за имуществената санкция. В случая не важи забраната по чл.46, ал.3 ЗНА, тъй като се касае за принудително изпълнение, а не за обосноваване на юридическа отговорност. Да се приеме противното, че по отношение на имуществената санкция е приложима общата 5 годишна погасителна давност, означава да се допусне неравно третиране на юридически лица и еднолични търговски при принудителното събиране на публичните вземания, установени с влезли в сила наказателни постановления, единствено на основание вида на субекта, чиято административнонаказателна отговорност е ангажирана.

По изложените съображения, настоящият съдебен състав намира, че по отношение наложената на [фирма] Е. имуществена санкция е налице предвиденото от чл. 171, ал.1 от ДОПК изключение от общата 5 – годишна давност за погасяване на публични вземания, тъй като в специалния закон е предвиден по-кратък 2 годишен давностен срок. В случая давностният срок е започнал да тече на 17.11.2010г., когато съгласно чл. 64, б. „в” от ЗАНН е влязло в сила наказателното постановление. Броен от този начален момент 2 годишният срок е изтекъл на 17.11.2012г. В този срок не са предприети каквито и да било действия по прекъсване на давността. В тази връзка следва да се има предвид, че давността съгласно чл. 82, ал. 2 от ЗАНН се прекъсва с всяко действие на надлежните органи, предприето спрямо наказания за изпълнение на наказанието. В случая първото действие, предприето спрямо жалбоподателя за събиране на имуществената санкция е образуването на изпълнително дело № 536/2013г., което съгласно чл. 221, ал.1 от ДОПК е извършено с изпращането на съобщение за доброволно изпълнение на 01.04.2013г., получено на 17.04.2013г., след изтичане на две годишния срок.

По изложените съображения съдът намира, че имуществената санкция в размер на 5000лв., наложена [фирма] с НП № 0253/23.12.2009г. на Председателя на КРС не подлежи на принудително събиране в производството по изп. дело № 536/2013г. Публичното вземане в тези случаи подлежи на отписване по реда на чл. 171 от ДОПК, а изпълнителното производство, подлежи на прекратяване.

Изложеното обосновава краен извод за отмяна на решение № ПИ-125/19.06.2013г. издадено от директора на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение жалбата на дружеството срещу отказ на публичния изпълнител изх. № 0536-000006/30.05.2013г. за прекратяване на изпълнителното дело №536/2013г.

С оглед изхода от спора, делото като преписка следва да се изпрати на публичния изпълнител за отписване на вземането в размер на 5000 лева главница, като погасено по давност и прекратяване на изпълнителното дело по отношение на това вземане.

Водим от горното и на основание чл. 268, ал.2 от ДОПК, Административен съд, С. град, I отделение, 11 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма] Решение №ПИ -125/19.06.2013г. на Директора на ТД на НАП [населено място], с което е оставена без уважение жалбата на дружеството срещу отказ на публичния изпълнител изх. № 0536-000006/30.05.2013г. за

прекратяване на изпълнителното дело №536/2013г.

ИЗПРАЩА делото като преписка на публичен изпълнител при ТД на НАП [населено място], по изп. дело № 536/2013г. за произнасяне по искането на [фирма] за прекратяване на изпълнителното производство по отношение на наложената с НП № 0253/23.12.2009г. на Председателя на КРС имуществена санкция в размер на 5 000 лева, като погасена по давност, на основание чл. 82, ал.1, б. „а” от ЗАНН по компетентност.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: